

O colecție magică
de povești nemuritoare

BORINTA

Aladin și lampa fermecată	5
Ali Baba și cei patruzeci de tâlhari	13
Alice în Țara Minunilor	21
Ocolul pământului în optzeci de zile	29
Bambi	37
Frumoasa și Bestia.....	45
Cenușăreasa.....	53
Călătoria lui Gulliver	61
Hansel și Gretel.....	69
Heidi.....	77
Jack și vrejul de fasole.....	85
Scufița Roșie.....	93
Motanul Încălțat	101
Rapunzel	109
Sinbad Marinarul.....	117
Frumoasa Adormită.....	125
Albă ca Zăpada și cei șapte pitici	133
Spiridușii și cizmarul.....	141
Peștișorul de aur	149
Rața cu ouăle de aur	157
Cartea Junglei	165
Leul și șoarecele.....	173
Fetița cu chibrituri	181
Șoarecele de la oraș și șoarecele de la țară.....	189
Muzicanții din Bremen	197
Rățușca cea urâtă	205

Aladin și lampa fermecată

Trăia odată un băiat pe nume Aladin, singurul copil al unei văduve sărace. El își petrecea timpul hoinărind din loc în loc. Într-o zi, pe când se juca împreună cu prietenii în piața orașului, de băiat s-a apropiat un vrăjitor. Acesta l-a întrebat dacă vrea să câștige niște bani.

— Cum să nu? Bineînțeles că vreau! i-a răspuns bucuros Aladin.

— Trebuie să mă ajuți să găsesc o lampă veche! Aceasta e ascunsă într-o peșteră, dar intrarea e prea îngustă și nu pot să mă strecur înăuntru. Vei găsi acolo multe lucruri de preț, dar mie să îmi aduci doar lampa! Înțeles-ai?!

Când a ajuns băiatul la locul cu pricina, vrăjitorul i-a dat un inel, care să-l ferească de toate relele. Aladin, sprinten cum era, s-a strecurat înăuntru. În peșteră, printre toate bogățiile, el găsi lampa cea veche, pe care o luă și porni spre ieșire. Însă, când să iasă, vrăjitorul i-a strigat nerăbdător:

— Dă-mi la început lampa! Apoi te scot de aici!

— Mai întâi, lasă-mă să ies!
I-a rugat Aladin.

Înfuriat, vrăjitorul
a rostit o vrajă
și peștera s-a

închis cu zgomot asurzitor.

Rămas în întuneric, Aladin a atins
întâmplător inelul ce-l purta pe deget.
Pe dată, încăperea s-a luminat și în fața
băiatului a apărut un duh:

— Ce dorești, stăpâne? a întrebat
acesta cu glas bubuitor.

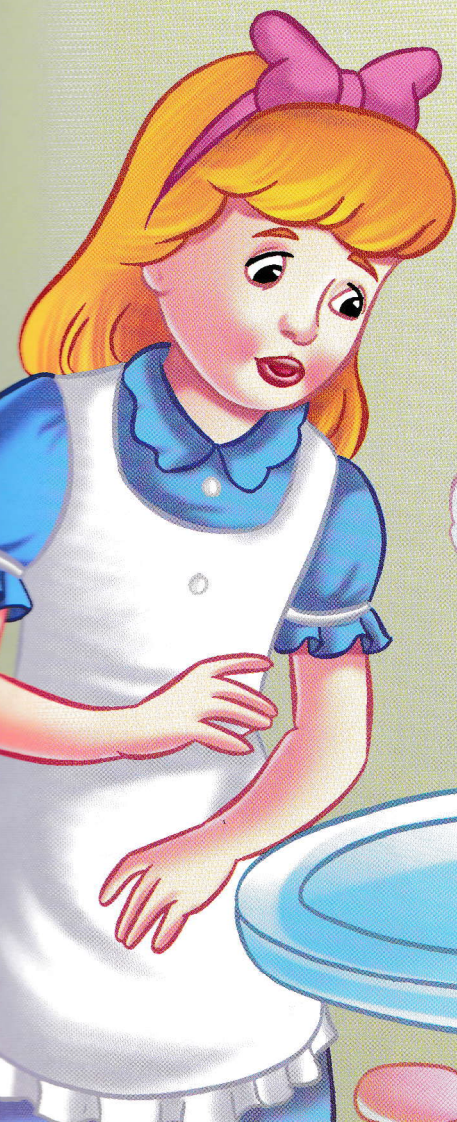
Alice în Țara Minunilor

Într-o după-amiază, Alice și sora ei, Anne, ședeau sub un stejar uriaș și citeau dintr-o carte de istorie. Alice s-a plictisit repede, deoarece cartea nu avea nici poze, nici dialog. Ea a început să moțăie când, deodată, a văzut un iepure alb care avea un ceas de buzunar în mână. Iepurele bombănea că este în întârziere.

Curioasă, Alice a pornit după el și a ajuns la o vizuină. A încercat să se strecoare înăuntru și, cum nu a putut

vedea nimic, a alunecat într-o groapă adâncă. Alice a căzut pe podea, într-o sală cu multe uși.

În mijlocul sălii se afla o măsuță, pe care era o cheie. Alice a încercat să deschidă ușile pe rând, dar cheia s-a potrivit doar la o ușă mică, prin care fata nu încăpea. Atunci, Alice a văzut pe masă o sticlută pe care scria: „Bea-mă!”

Ea a băut lichidul din sticlută și s-a făcut mică cât un degetel. Acum nu ajungea la masă pentru a putea lua cheia! Jos, lângă masă, a văzut un biscuit pe care l-a mâncat și s-a făcut mai mare decât era la început. Acum nu mai încăpea pe ușă! De necaz, fata a început să plângă.

Deodată a apărut iepurele alb, care ținea în mână un evantai. Văzând-o pe Alice, s-a speriat și a fugit, scăpând evantaiul pe podea. Alice l-a ridicat și a început să-și facă vânt. De la adierea evantaiului, fata se făcea tot mai mică și mai mică. Ea a luat cheia de pe masă, a descuiat ușa și s-a pomenit într-o grădină minunată. Pe o ciupercă înaltă, Alice a văzut o omidă, care a sfătuit-o să rupă din două părți opuse și să mănânce pe rând, ca să ajungă la dimensiunile obișnuite.

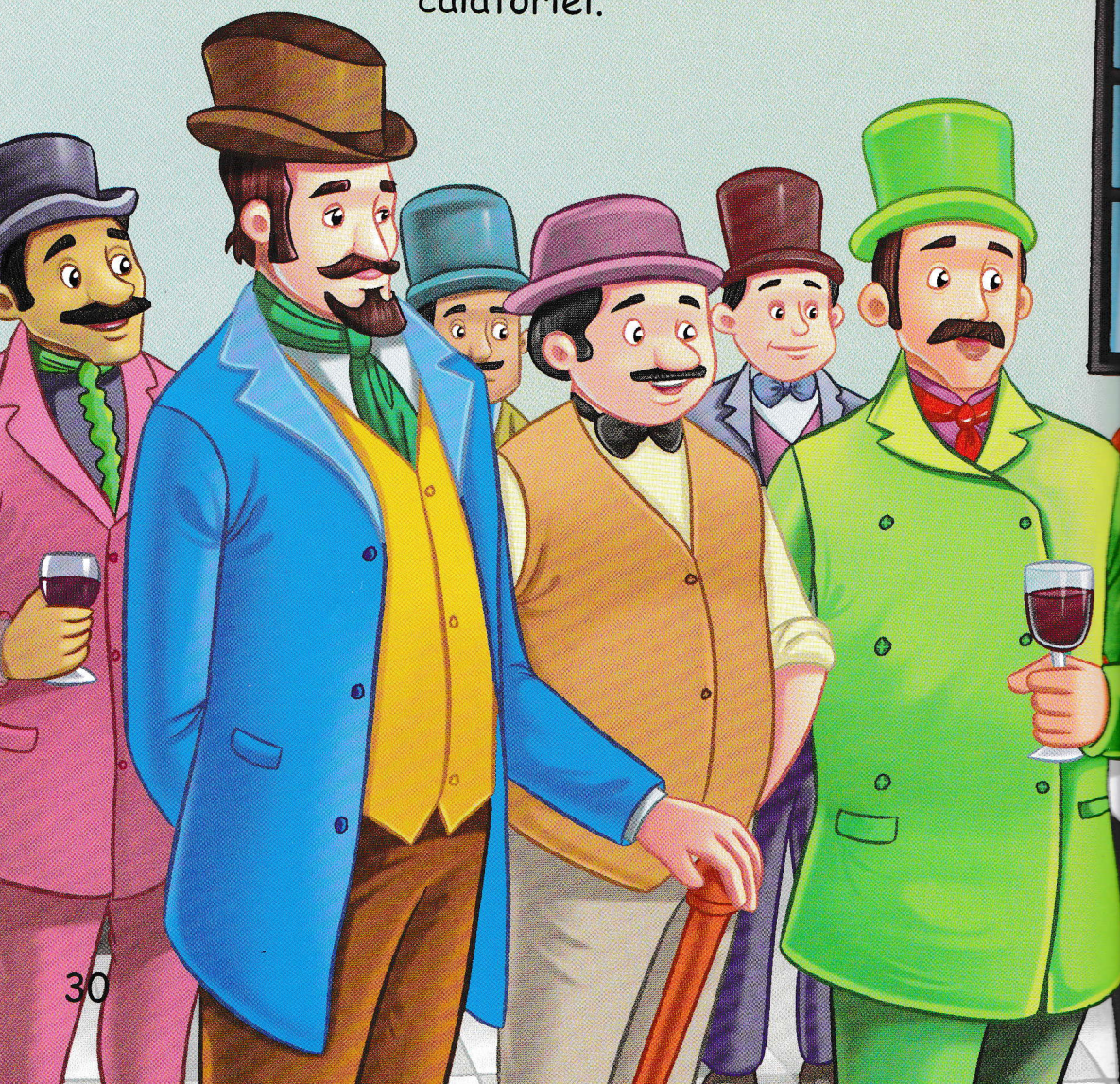
Ocolul pământului în optzeci de zile

Într-o seară de vară, la clubul englez „Reform” s-a încins o discuție aprinsă. Membrii clubului vorbeau despre deschiderea unui nou tronson de cale ferată în India, care făcea posibilă călătoria în jurul lumii în optzeci de zile. Atunci Philleas Fogg, un gentleman înstărit, a pariat pe douăzeci de mii de lire cu ceilalți membri ai clubului că va face ocolul în jurul lumii în 80 de zile.

El s-a întors acasă și a început să-și pregătească cele necesare pentru drum. Dis-de-dimineață, Philleas Fogg și servitorul său, Passepartout, au plecat cu trenul din Londra spre Suez, prima lor oprire.

Cu o seară înainte, într-un magazin de bijuterii a avut loc un furt. Știrea a fost publicată în toate ziarele londoneze. Polițiștii au primit o schiță făcută de martorii oculari care se potrivea cu înfățișarea lui Philleas Fogg. Șeful poliției, domnul Fix, era sigur că Fogg este hoțul și plănuia să-l urmărească pe durata călătoriei.

Într-o zi de primăvară, în mijlocul unui desiș, veni pe lume un pui drăgălaș de căprioară. Noutatea se răspândi repede prin pădure și toate animalele veniră să-l vadă.

- Felicitări, doamnă căprioară! se auzeau voci din toate părțile.
- Ce copil frumos! spuse o bufniță.
- Cum o să-l cheme? întrebă sfios un iepuraș.

— Cred că îl voi numi... Bambil! i-a răspuns căprioara.

— E un nume frumos! I se potrivește!

Curând veni să-l vadă și tatăl său, Marele Cerb. Bambi încercă să se ridice în picioare și să meargă. Însă era nesigur. Îi tremurau picioarele lungi și subțiri, așa că se lăsă înapoi pe iarbă, lângă mama sa.

